

sørge for, at Kalesjen holder for Døren imorgen Formiddag! Men De maa køre herfra senest halvni for at naa Hurtigtoget.“

Ude i Gangen løb Frøken Hecht paa Husjomfruen, der ved Synet af hendes Ansigt forfærdet udbrød: „Men Gud, De er da ikke syg?“ Den unge Pige svarede, at hun havde Tandpine, og skyndte sig ind i sit Værelse med Lomme-tørklædet for Munden.

Den næste Dag, i Middagstiden, sad Torben atter ude i sit Telt. Over hans Knæ laa en udfoldet Avis, som han havde taget med sig til Adspredelse men kun af og til kastede et Blik i. Han sad for det meste tilbagelænet og stirrede ud for sig med sine halvt tillukkede Øjne. Frøken Hecht, der var rejst til den fastsatte Tid, havde ved Afskeden et Øjeblik grædt ved hans Bryst. Han havde følt det lille Væsens undselige Mund mod sin og mærket hendes vaade Øjenvipper strejfe hans Kind. Men det var jo ingen Ulykke for en ung Pige at have kysset en gammel Methusalem. Naar hun om kortere eller længere Tid spaserede med en Kæreste under Armen, vilde hun smile ved Erindringen om sin Forvirring. Men han kunde ikke tilgive sig selv, at han paany havde ladet sig lokke ind i det Net af titusinde smaabitte Løgne, der kaldtes Kvindens Uskyld, allermindst, at han igen var begyndt at tage Asmus' Vidunderpiller for at kunne genvinde sin Manddomskraft. Forstandigere var han ikke bleven!

Luften bølgede af Sollys. Et Sted i hans Nærhed sad en Musvit i en Trætop og skreg sin Foraarsglæde ud med en ufortrøden Ensformighed som en Haandværker, der